

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 130/23

V Lucemburku dne 5. září 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-137/21 | Parlament v. Komise (Osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky Spojených států amerických)

Komise nebyla povinna pozastavit osvobození státních příslušníků Spojených států od vízové povinnosti z důvodu nedostatečné vzájemnosti v této oblasti

Komise totiž disponuje politickým prostorem pro uvážení při rozhodování o vhodnosti takového pozastavení, pokud třetí země ukládá státním příslušníkům jednoho nebo více členských států vízovou povinnost.

Cílem unijního práva je zajistit úplnou vzájemnost v oblasti vízového styku. Osvobození od vízové povinnosti pro vlastní státní příslušníky tak mohou v zásadě využít pouze třetí země přiznávající osvobození od vízové povinnosti všem státním příslušníkům členských států Unie. Pokud se však třetí země, na kterou se vztahuje takové osvobození, rozhodne v daném okamžiku zavést pro státní příslušníky jednoho nebo více členských států vízovou povinnost, má Komise prostor pro uvážení při rozhodování, zda je pozastavení tohoto osvobození odůvodněné. Není tedy automaticky povinna pozastavit osvobození státních příslušníků dotyčného třetího státu od vízové povinnosti. Soudní dvůr tedy zamítl žalobu pro nečinnost podanou Evropským parlamentem proti Komisi. Parlament se domáhal určení, že Komise měla dočasně pozastavit osvobození státních příslušníků Spojených států od povinnosti získat vízum pro krátkodobý pobyt, neboť tato třetí země ukládá bulharským, chorvatským, kyperským a rumunským státním příslušníkům vízovou povinnost.

Otázka, zda státní příslušníci určité třetí země musí mít při překračování vnějších hranic členského státu vízum, je upravena jednotně na úrovni Unie. Unijní normotvůrce, tedy Evropský parlament a Rada, totiž přijal nařízení¹, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci vízum mít nemusí.

Pro případ, že se třetí země, jejíž státní příslušníci jsou osvobozeni od vízové povinnosti, rozhodne takovou povinnost zavést pro státní příslušníky jednoho nebo více členských států, stanoví nařízení několikastupňový „mechanismus vzájemnosti“, který umožňuje solidárně reagovat na úrovni Unie. Některé z těchto reakcí jsou svěřeny Komisi, například dočasné pozastavení osvobození od vízové povinnosti.

Na státní příslušníky Spojených států se toto osvobození vztahuje. Avšak vzhledem k tomu, že tato třetí země ukládá bulharským, chorvatským, kyperským a rumunským státním příslušníkům vízovou povinnost, vyzval Parlament v říjnu 2020 Komisi, v návaznosti na podobnou žádost z roku 2017, aby toto osvobození dočasně pozastavila. Parlament se domníval, že Komise je podle nařízení povinna tak učinit. Komise považovala v této fázi za nevhodné pozastavit sporné osvobození, zejména z důvodu negativních politických a hospodářských důsledků, které by takové pozastavení mohlo mít pro Unii. To vedlo Parlament k podání žaloby pro nečinnost proti Komisi u Soudního dvora

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. 2018, L 303, s. 39).

Evropské unie.

Velký senát Soudního dvora rozsudkem z dnešního dne žalobu Parlamentu zamítl.

Podle nařízení totiž **Komise není automaticky povinna osvobození pozastavit, ale má v tomto ohledu prostor pro politické uvážení.** V tomto ohledu musí Komise zohlednit tři kritéria:

- výsledek opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem zajištění bezvízového styku s dotyčnou třetí zemí,
- kroky, které sama podnikla ve vztahu k orgánům dotčené třetí země, zejména v politické, hospodářské a obchodní oblasti, s cílem obnovit nebo zavést bezvízový styk pro všechny státní příslušníky členských států,
- dopad pozastavení osvobození od vízové povinnosti na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotčenou třetí zemí.

Soudní dvůr přitom poznamenává, že Komise zohlednila tato tři kritéria před tím, než dospěla k závěru, že sporné osvobození od vízové povinnosti nebude pozastaveno. Pokud jde o vztahy se Spojenými státy, Komise měla zejména za to, že pozastavení by mělo závažné negativní dopady na širokou škálu politik a odvětví.

Komise měla za to, aniž překročila svůj prostor pro uvážení, že není povinna pozastavit osvobození státních příslušníků Spojených států od vízové povinnosti, takže jí nelze vytýkat nečinnost.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nečinnost umožňuje přezkoumat soulad nečinnosti orgánů Unie s právem. Nesmí být podána dříve, než je dotčený orgán vyzván k tomu, aby jednal. Jakmile je zjištěna protiprávnost nečinnosti, je dotčený orgán povinen nečinnost ukončit přijetím vhodných opatření.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku a jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

